

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicas & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

II. De eo quod scriptum est; Immisit Dominus soporem in Adam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

denario & septenario constat, propter decem mandata quæ accepimus: & septem impedimenta quibus à mandatorum obedientia retardamur.

Septem impedimenta mandatorum Dei executionem retardantia.

n Sap. 9. d

s 1. Pet. 5. b

Primum enim impedimentum nostrum & occupatio gravis, est ipsa necessitas huius miseris corporis, quod dum modo somnum, modo cibum, modo vestem, ceteraque similia querit, haud dubium, quin frequenter impedit nos ab exercitio spirituali. Secundo loco impediunt nos vitia cordis, ut est levitas, suspicio, impatientia aut invidiae motus, laudis appetitus, & similia, quæ quotidie experimur in nobis. Tertium & quartum impedimentum accipe prosperitatem huius saeculi & adversitatem. Sicut enim corpus quod corruptitur, aggravat animam, sic deprivit etiam terrena inhabitatio sensum multa cogitantem^a. Utrinque ergo cave à laqueo temptationis, & quære arma justitiae à dextris & à sinistris. Quintum impedimentum gravissimum & periculosissimum ignorantia nostra est. In multis enim omnino incertum habemus quid agere debeamus: ita ut quid oremus sicut oportet, nesciamus. Sextum impedimentum est adverarius noster, qui tanquam leo rugiens circuit quærens quem devoret^b. Atque utinam in istis sex tribulationibus liberaremur, ut vel in septima non tangeret nos malum, nec apprehenderet nos periculum in falsis fratribus. Utinam soli impugnarent nos maligni spiritus cum suggestionibus suis, & nihil nocerent homines perniciosis exemplis, persuasionibus importunis, sermohibus adulacionis vel detractionis, atque aliis mille modis. Videtis certe quād necessarium sit ut aduersus hæc septem pericula quibus impedimur, septiformis Spiritus sancti auxilio sublevemur. Pro his enim septem quibus ab observantia decalogi retardamur in luctu pœnitentiae Septuagesima præsens agitur. Unde & retinetur inter omnia Alleluja solemne, & humanæ transgressionis historia miserabilis ab exordio recensetur.

IN SEPTUAGESIMA.

De eo quod scriptum est, *Immisit Dominus soporem in Adam.*

S E R M O II.

*a Gen. 1. d** **I**mmissit Dominus soporem in Adam^a. Immisit & in seipsum factus nimirum secundus Adam: sed est distantia forte non parva. Ille enim primi Adam soporatus videtur præ excessu contemplationis, Christus miserationis affectu: ut in illum soporem immiserit veritas, in hunc charitas, cum utramque sit Dominus. Ait enim Joannes Evangelista^b: *Deus caritas est*, Et ipse Dominus^c: *Ego sum via, veritas & vita*: Sanè soporem Christi filius charitatis fuisse nemo dubitat vel nomine tenus Christianus. Siquidem

dem accubuit ut leo , non victus planè , sed vixor , potestate propria ponens animam , somnum mortis excipiens propria voluntate . Cæterum qualis & ille sopor dicendus sit fuisse , vel credendus , quem Dominus immisit in Adam , in quo sine sensu omnino doloris in mulierem ædificandam costa sublata est de latere dormientis ? Mihi quidem non nisi incomutabilis veritatis intuitu , & abyssō divinæ sapientiæ corporeis excedens sensibus obdormisse videtur : quod ex eius verbis vel maximè conjici potest . Rediens nimirum indicat quò abiisset , dum tanquam ebrius de cella vinaria veniens , & eructans illud magnum sacramentum quod tanto pòst in Christo & in Ecclesia Apostolus commendavit , *Hoc nunc (inquit) os ex ossibus meis*^d . Et propter hoc , inquit^e , *relinquet homo patrem & matrem , & adhæredit uxori suæ , & erunt duo in carne una.*

Raptus Adami extaticus.

An tibi penitus obdormisse videtur , qui in hanc vocem excitatus erupit , & non magis dicere potuisse^f : *Ego dormio , & cor meum vigilat?*

f Cant. 5.b

Verum id quidem sine præjudicio dixerim , si forte aliter visum fuerit , maximè si quid alius in Sanctorum paginis invenitur . Neque enim communem arbitror sponorem , aut nostris similem somnis , quos nec contemplationis excessus , nec miserationis affectus , sed infirmitatis defectus immittit ; quos nec veritas nec charitas , sed necessitas parit . *Grave* siquidem *jugum super filios Adam* : non autem in principio super Adam : sed nunc jam super filios eius . Quid non grave miseris , quibus & vivere labor est ? Quibus & (quod pauci videntur advertere , sentire penitus nemo) ipse quoque sensualitatis usus invenitur oneri , adeo , ut nequeat sustineri nisi alterna requie foveamur ? Quid non labor & dolor & afflictio spiritus ex omnibus quæ sub sole sunt , quando & illud ei gravissimum est , quo potissimum delectatur , vegetatio scilicet & sensificatio carnis ? Nimirum quām sit ei dulce consortium , triste divortium manifestat ; dum vix tandem avelli potest , dum corruptio ipsa corporis penitus intolerabilis est vegetanti . Sanè non simpliciter corpus , sed *corpus quod corrumpitur , aggravat animam*^g , ut immunem ab hoc gravamine primi parentis animam neveris extitisse , donec adhuc corpus degeret incorruptum . Nimirum in libertate posuit eum Deus , ut inter summa & infima versans , & in illa excederet sine difficultate , & ad hæc sine illecebria aut necessitate descenderet : Illa penetrans naturali vivacitate & puritate mentis , hæc auctoritate dijudicans præsidentis . Denique adducta sunt animalia ad Adam ut videret quid vocaret ea ; non ipse aliqua curiositate ductus est ut videret ea .

Non sic in nobis libera ratio , sed undique ei luctandum est . Sic enim & ab infimis visco quodam captiva tenetur , & à summis indigna repelluntur ;

Sopor eius non fuit communis aut nostris milis.

*g Eccl. 40.a**

Statutus Adami ante peccatum.

tur : ut nec ab his sine dolore possit avelli , nec ad illa sine magna gemitu vel raro queat admitti. Hinc nempe vim faciunt qui quærunt animam meam , ut clamare necesse sit : *Infelix ego homo*, *b R̄om. 7. d quis me liberabit de corpore mortis huius^b* ? Inde priusquam comedam suspiro , *quia regnum cœlorum vim patitur* , & violenti rapiunt il-
i Matt. 11. b ludⁱ . Nihilominus tamen & illic unitas , & hic tenenda divisio est : si-
cut & Adam soporatus est in contemplatione , & animalia nominum im-
positione discrevit. Sic nimirum sic & Abraham in sacrificio non qui-
k Gen. 15. b dem volatilia , sed animalia legitur divisisse ^k . Et Martha erga multa
l Luc. 10. turbatur^l , cum unum sit necessarium. Necessarium planè unum , &
Elegans tra-
pologia. maxime necessarium , quoniam hæc pars optima , quæ non auferetur.
Cessabit divisio cum venerit plenitud^o , & erit totius sanctæ civitatis Hie-
rusalem participatio in id ipsum. Interim Spiritus sapientiæ non modò
unicus , sed & multiplex est : inferiora quidem in unitatem solidans , sed
sub judicio exteriora distinguens. Utrumque tibi in primitiva Ecclesia
**m A&t. 4. f commendatur^m* , quando multitudinis credentium erat cor unum , & anima
una , ne volatilia scinderentur : dividebatur autem singulis prout cuique opus
erat , ut animalia secarentur. Sit igitur etiā in nobis , charissimi , uni-
tas animorum , unita sint corda diligendo unum , quærendo unum , adhae-
rendo uni , & ipsum invicem sentiendo. Sic nimirum exterior ipsa divi-
sio & evadit periculum , & scandalum non incurrit , dum videlicet etsi
propria cuique tolerantia , propria quoque nonnunquam in terrenis a-
gendi sententia , sed & diversa interdum dona gratiarum , nec membra
omnia auctum eundem videntur habere : unitas tamen interior & unani-
mitas ipsam quoque multipliciter colligat & constringit charitatis
glutino , & vinculo pacis,

IN CAPITE JEIUNII.

Quid ungere caput , & faciem lavare ?

S E R M O I.

Tu, cum jeiunaveris, unge caput tuum, & faciem tuam lava,

Matth. 6. c.

*Pide quid
sentendum*

Hodie dilectissimi sacrum Quadragesimæ tempus ingredimur , tem-
pus militiæ Christianæ. Non nobis singularis est hæc observatio ;
una omnium est , quicumque in eandem fidei convenient unitatem.
Quidni commune sit Christi jejunium omnibus Christianis ? Quidni
caput suum membra sequantur ? Si bona suscepimus ab hoc capite , ma-
la autem quare non sustineamus ? An respuere tristia volumus , & com-
municare jucundis ? Si ita est , indignos nos capit is huius participatione
probamus.